

IMPACTES DE LA INNOVACIÓ EN LA DOCÈNCIA I L'APRENENTATGE

La qualitat del retorn entre iguals

Quines correccions es realitzen quan s'aplica un procediment de valoració entre iguals

Ibarz Gelabert, Jordi

Universitat de Barcelona

Departament d'Història i Arqueologia

Facultat de Geografia i Història

c/ Montealegre, 6 08001 Barcelona

jordi.ibarz@ub.edu

Prat Bau, Núria

Universitat de Barcelona

Unitat de Formació i Recerca de Treball Social

Facultat d'Educació

Pg/ Vall d'Hebron, 171 08035 Barcelona

nuriaprat@ub.edu

1. **RESUM:** En la comunicació analitzem els resultats de la correcció entre iguals realitzada per l'alumnat i valorem quines correccions es proposen realment quan s'aplica aquest procediment. Així, veiem quines modificacions fa l'alumnat en aspectes formals, ortografia, estructura dels textos, habilitats d'escriptura i capacitats de comunicació, o continguts. En darrera instància, l'actuació ha de permetre valorar algunes de les potencialitats i limitacions del procediment de formació entre iguals.
2. **ABSTRACT:** The communication analyze the results of peer assessment made by the students and really appreciate what corrections are proposed when they apply this procedure. Thus, we see what changes for students in formal, spelling, structure of texts, writing skills and communication skills, or content. In the last instance, the action should allow to assess some of the potential and limitations of the peer education process.
3. **PARAULES CLAU:** avaluació entre iguals, metodologies col·laboratives, aprenentatge col·laboratiu

KEYWORDS: peer assessment, collaborative methodologies, collaborative learning

IMPACTES DE LA INNOVACIÓ EN LA DOCÈNCIA I L'APRENENTATGE

4. DESENVOLUPAMENT:

Introducció

Tenim una gran confiança en que pedagògicament és molt millor la col·laboració que la competència. Per això treballem per desenvolupar procediments i activitats d'aprenentatge que afavoreixin aquest treball cooperatiu. Aquesta comunicació es basa en l'anàlisi dels resultats obtinguts en el projecte d'innovació docent "Estratègies de millora de la qualitat del retorn entre iguals en el procediment de la valoració per parelles al Grau de Treball Social", projecte realitzat dins del Grup d'Innovació Docent Trans@net: transdisciplinarietat i aprenentatge en el Treball Social. És un projecte d'innovació docent reconegut per part del Programa de Millora i Innovació Docent de la Universitat de Barcelona a febrer del 2015, que encara està en curs de desenvolupament i té prevista la seva finalització l'octubre del 2016. Aquest projecte consisteix bàsicament en introduir una metodologia de treball on l'estudiant fa de revisor del treball d'un altre. El què fem és traslladar el procediment habitual en les tasques de redacció d'articles científics a algun dels exercicis i treballs que l'alumnat ha de desenvolupar com activitat d'aprenentatge. Més concretament, el què ara mostrem és una valoració en profunditat dels resultats que l'alumnat aconsegueix a la hora d'aplicar aquests procediments col·laboratius.

L'experiència d'innovació docent s'articula aplicant procediments de valoració per parells dins dels treballs del curs. Aquestes tasques en el nostre cas tenen sobretot un caràcter formatiu sobre l'activitat mateixa, anomenada "col·laboració entre iguals", o "peer collaboration" (Damon, Phelps, 1989, p.13) i sobre el procés de revisió. Per tant, aquesta actuació no està centrada en el resultat que pugui obtenir l'alumnat pel que fa a la qualificació dels seus treballs, si no amb el coneixement adquirit en el procés col·laboratiu. Ens interessa identificar els tipus de correccions que "els iguals" introdueixen en els textos inicials, quines millores suggereixen i com aquestes són acceptades o refusades per la persona avaluada, és a dir, corregida.

En un projecte anterior desenvolupat en el curs 2013-2014, anomenat "Inter-pares. Formació entre iguals al grau de Treball Social" ja varem aplicar el procediment de l'avaluació per parells en dues assignatures de les implicades en el projecte actual. Ja aleshores varem constatar un elevat grau de satisfacció de l'alumnat respecte el procediment. La majoria reconeixia que els seus textos milloraven amb aquest procediment. Però malgrat això, no eren gaire evidents les millores que l'avaluació per parells representaven en la qualitat dels resultats obtinguts. Aquest fet coincideix amb la bibliografia que explica les dificultats en trobar evidències en la millora dels resultats quan apliquem procediments d'avaluació per parells (van de Berg, 2006, p.354). Això mereixia ser considerat i estudiat amb profunditat. Per aquest motiu, el projecte que ara presentem te en compte l'important caràcter formatiu que tenen els retorns -el feed back- en els

IMPACTES DE LA INNOVACIÓ EN LA DOCÈNCIA I L'APRENENTATGE

processos d'aprenentatge (Gielen, de Wever, 2015, p.1) i va destinat a identificar quins són els tipus de canvis realitzats i a fer una anàlisi de la qualitat de la revisió.

En aquest sentit considerem que una millora en la qualitat de la revisió ha de significar també una millora en les competències dels revisors (Lundstrom, Baker, 2009, p. 38) com dels revisats. En la valoració entre iguals les persones revisores realitzen tasques d'anàlisi, diagnòstic i suggereixen solucions (Nicol et al, 2014, p.105). La correcció d'un treball per part d'un altre estudiant és una estratègia formativa que serveix per millorar diversos aspectes: la comprensió dels criteris d'avaluació, l'argumentació necessària que ha d'acompanyar les propostes de canvis en els continguts, l'actitud reflexiva-propositiva a la hora de fer pensar a un company en la correcta elaboració del seu text, tant pel que fa a aspectes globals com específics. En definitiva, aquesta tasca significa pels estudiants enfrontar-se a processos cognitius complexos que possiblement no poden realitzar de manera intuïtiva i, per tant, necessiten un acompanyament específic del docent.

L'objectiu principal del projecte ha estat, en primer lloc, familiaritzar a l'alumnat amb les eines correctives dels processadors de text i amb la comprensió de les indicacions de correcció. En un segon terme, hem aprofundit en la tasca feta pels correctors. Per realitzar aquest objectiu hem optat per fer una valoració sobre quina mena de correccions els estudiants fan en els exercicis quan s'aplica el procediment de la revisió per parells. Això està destinat a l'elaboració d'unes indicacions de correcció més precises que permetin als estudiants desenvolupar les habilitats fonamentals per aconseguir uns treballs de major qualitat.

Descripció de l'experiència.

Aquest projecte inclou la participació de fins a 340 alumnes i a 6 professors/es de 3 assignatures del Grau de Treball Social. La innovació s'ha aplicat a l'alumnat de dues assignatures del primer curs del Grau de Treball Social, i també hi ha participat l'alumnat d'una assignatura del segon curs. Pel que fa als dos grups del matí del primer curs, l'aplicació s'ha fet simultàniament en dues assignatures diferents, així alguns alumnes han experimentat aquests procediments en dos assignatures i amb dos exercicis completament diferents. Els exercicis eren diferents en extensió, en la durada de les sessions de treball, de 1 a 9 segons el cas, i eren també diferents en la forma de realització, en grup o per parelles. Les assignatures implicades han estat Història Social Contemporània (HSC) i Comunicació i Documentació (CID), les dues del primer curs, i Estructura dels Serveis Socials de segon. L'anàlisi i explotació de les dades s'ha fet només sobre les dues primeres.

Com diem, els treballs i les activitats sobre els que s'ha aplicat la metodologia de l'avaluació per parells són bastant diferents. A Història Social Contemporània la correcció per parells ha estat utilitzada en un treball col·laboratiu. El grup aula s'ha dividit en 12

IMPACTES DE LA INNOVACIÓ EN LA DOCÈNCIA I L'APRENENTATGE

grups que devien elaborar diversos portafolis, un per cada tema del curs. A l'aula es treballaven els continguts generals, i en el portafoli cada grup estudiava com es concretaven els esdeveniments i processos històrics estudiats en general, dins els cas concret d'un determinat país. S'han elaborat 9 portafolis durant el curs, exercint els diferents membres del mateix grup les tasques de redacció i de revisió dels textos de forma alternativa. A Comunicació i Documentació la metodologia s'ha aplicat en un exercici realitzat individualment i revisat per parelles escollides pels mateixos estudiants. Aquest consistia en triar una notícia periodística d'actualitat proposada per la professora entre quatre opcions. El treball de revisió consistia en fer crítiques i propostes de millora del text segons una pauta estructurada de criteris donats per la professora, que ella utilitza per la correcció final.

L'anàlisi de l'experiència l'hem realitzat a partir de tres vies diferents. Per una banda hem realitzat una enquesta a l'alumnat del curs 2014-15 per conèixer la seva opinió sobre el procediment de valoració per parells. També hem discutit els resultats a l'aula i en un grup de discussió mixta transversal entre assignatures amb membres que havien participat de les dues experiències. Finalment, hem realitzat una valoració d'una mostra dels treballs efectuats per l'alumnat sobre quines han estat realment les modificacions realitzades.

En concret hem analitzat 12 portafolis d'Història Social Contemporània i 12 exercicis de Comunicació i Documentació. Així hem valorat el tipus de canvis realitzats dins dels textos: aspectes formals, ortogràfics, sobre l'estructura, els centrats en les habilitats d'escriptura i per tant, en les capacitats de comunicació i expressió. Sobre els continguts, es a dir sobre quins buits identifiquen, si manca argumentació, si es fan aportacions reflexives, o sobre algun altre aspecte no considerat inicialment. Aquesta valoració ha tingut una dimensió quantitativa i una altra qualitativa i hem elaborat un llistat de 7 categories inductives elaborades a partir d'una mostra prèvia de treballs.

Les categories emprades es mostren en la Taula 1.

Discussió i valoració dels resultats obtinguts

A) Valoració dels estudiants

Com a resultat de les enquestes d'opinió hem pogut constatar una gran homogeneïtat en les respostes donades per l'alumnat participant, malgrat, com s'ha dit abans, aplicar-se en treballs amb característiques diferents. Per començar el procediment d'avaluació per parells era un procediment desconegut per la majoria de l'alumnat (73% HSC i 77% CID). La utilització d'aquest procediment ha aconseguit un ampli nivell de satisfacció. Un 88% a HSC i un 82% a CID consideren que el procediment permetia millorar els seus resultats. Malgrat això, entre un 71 i 68 % respectivament consideren que els ha ocupat més temps del previst. Això és ben lògic ja que l'alumnat no tenia previst treballar d'aquesta manera.

IMPACTES DE LA INNOVACIÓ EN LA DOCÈNCIA I L'APRENENTATGE

Veure la informació al respecte a la Gràfica 1.

L'enquesta a l'alumnat presenta resultats poc coincidents entre assignatures en el punt sobre si el temps emprat compensava els resultats obtinguts, (81% HSC i 70% CID). Per l'activitat dels portafolis un 46% declaren haver treballat menys de 5 hores extres, i pel comentari de la notícia un 56% declaren haver treballat menys de 2 hores extres. Aquí les diferències tenen que veure amb les característiques diferents dels exercicis. Diferències que poden estar degudes a les particularitats d'extensió de cada treball i al pes del format individual en relació al de grup. Aquests resultats coincideixen amb l'anàlisi amb profunditat que s'ha realitzat sobre els 12 portafolis fent servir els codis de temps de les correccions digitals. En aquest cas, n'hi ha 3 que ocupaven menys de 10' per persona, i es corresponien a correccions lleugeres, la qual cosa indica que no havien assumit amb rigor la tasca proposada. Després, n'hi ha 4 que han treballat entre 10 i 20', i 4 més entre 20 i 40'. En aquests dos casos els valors s'ajusten als requeriments per part del docent i coincideixen amb les declaracions fetes pels alumnes. Una altra diferència la trobem en la consideració que fan sobre si la seva aportació havia millorat el resultat final del treball. En aquest cas han respost molt o bastant entre 79% a HSC i 93% a CID. Aquestes diferències poden està relacionades amb les expectatives de l'alumnat i amb l'exigència del professorat en la correcció que en el cas de CID no s'han vist satisfetes amb la nota final obtinguda en l'exercici.

La part qualitativa de l'enquesta plantejava que els estudiants explicitessin tant els elements positius com els negatius del procediment i en fessin propostes de millora. No hem detectat l'existència de grans diferències en les enquestes fetes entre les dos assignatures / tipus d'exercici.

Entre els elements positius destaca la idea de que aquesta forma de treballar significa una oportunitat. Assenyalen aspectes qualitatius com la possibilitat d'ampliar continguts tant per la detecció més acurada de buits i/o revisió d'errades. La possibilitat d'introduir punts de vista diferents en un mateix treball. També han destacat els resultats del procés en termes de la necessària reciprocitat, de l'ajuda mútua que s'han de proporcionar, la necessitat de que es produeixi una entesa entre les persones participants en la correcció, això sobretot en l'exercici de grup. En conjunt, manifesten haver aconseguit un major domini en diverses competències, ja sigui sobre sabers, instrumentals o relacionals.

Entre els elements negatius, s'han assenyalat les dificultats de treballar per parells degut a la implicació diversa entre els participants i pels problemes al sincronitzar els lliuraments i les respostes. Un altre element negatiu força interessant és el de les desigualtats existents entre les persones correctores i les corregides en relació al domini competencial. Aquestes desigualtats poden ser llegides en termes diametralment oposats. En alguns casos la interacció amb persones més competents ha significat una millora important del treball realitzat, i el procediment es percebut com un element de millora. Però en altres casos esdevé el contrari, consideren que el seu treball no ha obtingut millores significatives per

IMPACTES DE LA INNOVACIÓ EN LA DOCÈNCIA I L'APRENENTATGE

la baixa competència de la persona correctora, tal i com es planteja a (Wilson et al., 2015, p. 29). En aquests casos les correctores veuen l'activitat com una pèrdua de temps i poc rentable en termes de resultats acadèmics. En el cas del treball grupal, on cada text era corregit per dues persones, s'ha assenyalat que la segona correcció implicava molta menys feina per la persona correctora. En definitiva que era molt menys útil.

B) Valoració dels docents

Si ens fixem en quines han estat les correccions realment introduïdes per l'alumnat en la seva tasca, constatem que hi ha força diferències en els resultats obtinguts en el treball dels portafolis i en el realitzat analitzant una notícia. En el primer cas hem tingut una abundància aclaparadora de correccions referides a format, a ortografia i, en tot cas, a aspectes d'expressió. Aquestes correccions han estat molt menys importants en l'anàlisi de la notícia. A l'inrevés, les rectificacions referides a omplir buits, reflexió i argumentació són la majoria a l'anàlisi de la notícia, i representen un grup molt petit en el si del portafoli. Això pot ser degut a una diferent orientació de l'exercici en cada cas, o també al fet d'haver donat unes pautes de correcció diferents, ja que els objectius en cada cas no eren idèntics.

Podem veure una expressió de tot això a la Taula 2 i a la Gràfica 2.

Malgrat això hi ha un element en comú. Hi ha canvis ortogràfics, de format, d'expressió, d'omplir buits, i d'argumentar i reflexionar, però pràcticament en cap cas no trobem propostes de canvis en l'estructura del text. Això pot ser degut a dos motius. O bé la pròpia dinàmica dels exercicis impossibilita aquests canvis, ja que en estar clarament pautats no hi ha possibilitat de fer modificacions estructurals. O bé, en l'univers de correcció de l'alumnat aquesta possibilitat no està ni tant sols contemplada.

Per altra banda han sorgit alguns resultats no previstos en el projecte. En concret en el cas de l'exercici grupal a Història Social Contemporània han aflorat resistències importants a treballar de forma autènticament col·laborativa. En algun cas hem pogut evidenciar l'existència de frau per part de l'alumnat que ha arribat a falsificar les correccions per fer veure que aquestes s'havien realitzat. O en altres casos tenim textos amb una intervenció mínima dels correctors fent les "típicas cosas para sacarlo de encima". També s'ha pogut evidenciar l'existència de dificultats tècniques a la hora d'utilitzar el software proposat, especialment quan aquest no es el mateix amb el que estan acostumats a utilitzar habitualment.

El procediment de la correcció per parelles ha servit alhora per mostrar algunes virtualitats, com ara les referides a la visualització del temps emprat pels diversos participants en les tasques encarregades. En aquest sentit s'ha mostrat com un element important per poder controlar la competència de treball en col·laboració.

IMPACTES DE LA INNOVACIÓ EN LA DOCÈNCIA I L'APRENENTATGE

c) Interacció entre les valoracions de l'alumnat i les del professorat.

Hem compartit amb els estudiants els resultats preliminars d'aquesta experiència mitjançant la discussió en el grup aula a Història Social Contemporània i en un grup de discussió mixt amb estudiants de les dues assignatures. Algunes idees força obtingudes en aquest procés situen una mica millor el valor del procediment de l'avaluació per parelles .

Aquesta mena de treballs fan possible la crítica entre iguals sense que impliqui cap tipus de reacció negativa. S'evidencia que hi ha poc hàbit d'exercir la crítica entre iguals perquè és viscuda com una mena de judici vers els altres. No obstant, quan es planteja com una activitat acadèmica, resulta més fàcil diluir aquesta vivència. Per altra banda, la utilització d'aquesta metodologia no s'incorpora en les pràctiques habituals de l'alumnat més enllà de l'exigència acadèmica. Quan aquesta s'acaba deixen d'aplicar-la, fins i tot en els cassos on el procediment ha funcionat.

La millora dels resultats s'acompleix especialment allí on ja hi ha una dinàmica de treball prèvia de bon funcionament. Això resulta perfectament compatible amb els estudis que mostren com l'existència de conflictes intergrupals compromet en part, l'èxit de les pràctiques de l'avaluació per parelles (Moraes et al., 2016, 123). Així, l'avaluació entre iguals pot servir per millorar els resultats, però no fa funcionar allò que no funciona.

La tasca de la persona que redacta el text, condiona molt la feina de correcció. Si el text inicial és molt acurat, la correcció a fer és nul·la. Per altra banda, quan es fan dos correccions sobre el mateix text la feina del segon corrector acostuma a ser normalment més lleugera, en termes de temps i aportacions a fer. Per tant, l'extensió i profunditat de la correcció no depèn totalment en el grau de domini competencial que tinguin els correctors.

És també interessant el descobriment que existeixen d'altres tipus d'interaccions entre l'alumnat que fa la correcció per parelles, més enllà dels comentaris escrits sobre el text. Hi ha una comunicació al marge, que bàsicament es produeix a través de la telefonia mòbil, i més concretament amb l'aplicació de WhatsApp. Determinat tipus de reflexions i d'argumentacions no es fan a través del processador de textos sinó telefònicament. D'aquesta manera algunes de les interaccions que esperaven trobar en la nostra anàlisi i utilització d'aquesta eina no ens han aparegut finalment.

Conclusions

L'aplicació del procediment de l'avaluació entre iguals millora significativament els resultats. Malgrat això, s'ha de tenir en compte que per a que les millores siguin significatives cal aplicar aquest procediment adequadament.

IMPACTES DE LA INNOVACIÓ EN LA DOCÈNCIA I L'APRENENTATGE

Les millores obtingudes depenen significativament de la qualitat dels textos a treballar com a punt de sortida. Si el text inicial té un alt nivell d'elaboració i qualitat, la persona correctora acostuma a fer poques consideracions i millores. I a l'inversa, quan el text inicial està poc elaborat i presenta una qualitat insuficient, la tasca correctora esdevé més àmplia.

El tipus de correccions realitzades són diferents si es fan en treballs de grups o en parelles. En el treball en grup l'avaluació entre iguals potencia el treball col·laboratiu i aquest millora la competència de treball en equip i també incrementa els resultats d'aquell alumnat amb més dificultats. En canvi en el treball per parelles en els resultats finals resulten molt més pesants les capacitats individuals dels dos participants.

La qualitat dels retorns, que s'evidencia quan es va més enllà dels canvis de format o ortogràfics i es fan crítiques reflexives, argumentatives i d'omplir buits, està condicionada pel tipus d'indicacions de correcció donades pel professorat i tenen a veure amb les característiques de cada tipus de treball i amb l'estructuració dels criteris de correcció. Això és coherent amb Gielen i de Wever (2015), per qui hi ha més qualitat en els retorns quan el procés de revisió per parelles està més estructurat.

Alguna de les resistències a utilitzar el procediment de revisió per parells que hem pogut observar en la nostra anàlisi ens porta a pensar que la seva aplicació significa entrar sense pietat en el que, en molts cassos, és el forat negre dels treballs en col·laboració. El procediment converteix inequívocament el treball en grup en un treball realitzat autènticament en col·laboració.

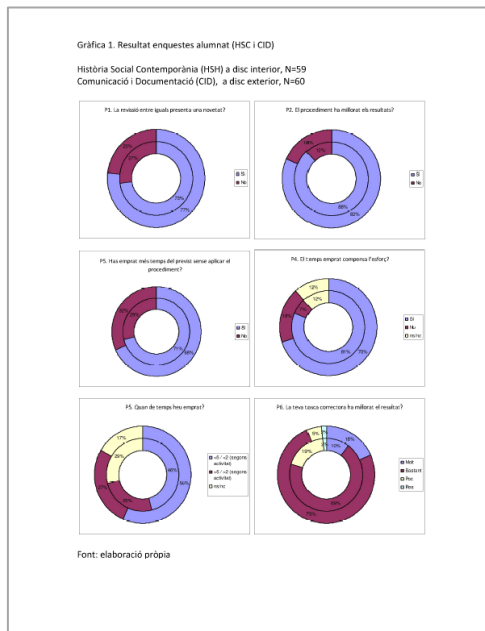
4.1. FIGURA O IMATGE 1

Taula 1: Categories d'anàlisi qualitatiu dels treballs		
Aspectes formals (FORM)		Es modifiquen elements de la maquetació (lletra, espais, marges,...). S'indiquen problemes amb la longitud del text, les citacions, les referències bibliogràfiques
Ortografia (ORT)		Faltes ortogràfiques i de puntuació
Habilitats d'expressió (EXP)		Canvi de paraules per altres més apropiades que aporten precisió, claredat, rigor, utilitzant un llenguatge més tècnic, estructura de les frases
Estructura (ESTRUCT)		Proposa canvis en l'ordenació del contingut
Buits (BUITS)		Exposa buits d'informació, detecta incorreccions i en suggereix propostes
Reflexivitat argumentació (REFLEX/ARG)	i	Convida a l'autor a pensar i l'interroga. Dóna arguments en base als continguts teòrics, opinions pròpies fonamentades
Capacitats emocionals (EMO)		El corrector es mostra <u>empàtic</u> amb l'autor del text. Fa valoracions dels elements que considera positius i rellevants i ho argumenta i l'anima a seguir treballant i aprofundint
Font: elaboració pròpia		

IMPACTES DE LA INNOVACIÓ EN LA DOCÈNCIA I L'APRENENTATGE

4.2. FIGURA O IMATGE 2

4.3. FIGURA O IMATGE 3

Taula 2. Anàlisi del tipus de correccions introduïdes en la avaluació entre iguals

HSC	FORM	ORT	EXP	ESTRUCT	BUITS	REFLEX/ARG	EMO	TOTAL
Portafoli 1	5				2			7
Portafoli 2	2	3	2		4			11
Portafoli 3	13	2	10		3			28
Portafoli 4	5	3	4				1	13
Portafoli 5	9	6	3		3			21
Portafoli 6	14	4	7		5			30
Portafoli 7	33	40	40					113
Portafoli 8	34	32	69		1			136
Portafoli 9	20	7	20		2			49
Portafoli 10	12	8	17		1	9	2	49
Portafoli 11	10	60	26		4			100
Portafoli 12	26	8	35		14	6		91
	185	173	233	0	39	15	3	648
%	28,5	26,7	36,0	0,0	6,0	2,3	0,5	100,0

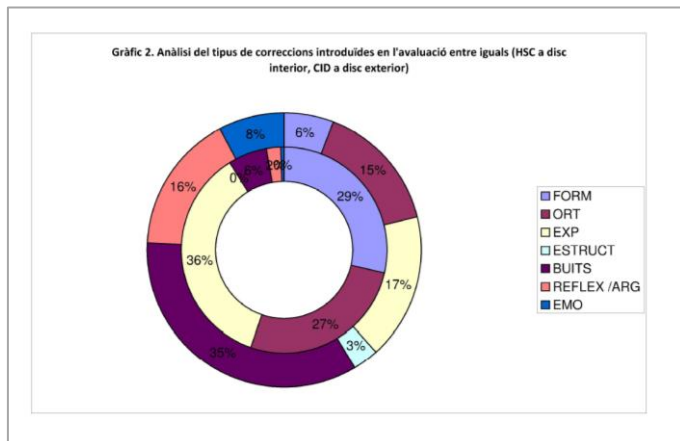
CID	FORM	ORT	EXP	ESTRUCT	BUITS	REFLEX/ARG	EMO	TOTAL
Exercici 1					3	1		4
Exercici 2	2				2	1	2	7
Exercici 3			3		2	6		11
Exercici 4		1	2		2			5
Exercici 5	1	10			2			13
Exercici 6	1		1		3	1		6
Exercici 7		2	3	2	7	1		15
Exercici 8		1	3	1	1			6
Exercici 9					1	1		2
Exercici 10	1	1			1	4		7
Exercici 11	1	1	6		7	1	6	22
Exercici 12					5	1		6
	6	16	19	3	36	17	8	104
%	5,8	15,4	17,3	2,9	34,6	16,3	7,7	100,0

Font: elaboració pròpia

IMPACTES DE LA INNOVACIÓ EN LA DOCÈNCIA I L'APRENENTATGE

4.4. FIGURA O IMATGE 4

5. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

Damon, William, i Erin Phelps. «Critical distinctions among three approaches to peer education. International Journal of Education Research, 13, 9-19». International Journal of Educational Research 13, n.o 1 (1989): 9 -19. doi:10.1016/0883-0355(89)90013-X.

Gielen, M., i B. De Wever. «Structuring the Peer Assessment Process: A Multilevel Approach for the Impact on Product Improvement and Peer Feedback Quality». Journal of Computer Assisted Learning 31, n.o 1 (2015): 1-15. doi:10.1111/jcal.12096.

Lundstrom, Kristi, i Wendy Baker. «To give is better than to receive: The benefits of peer review to the reviewer's own writing». Journal of Second Language Writing 18, n.o 1 (marzo de 2009): 30-43. doi:10.1016/j.jslw.2008.06.002.

Moraes, Caroline, Nina Michaelidou, i Louise Canning. «Students' attitudes toward a group coursework protocol and peer assessment system». Industry and Higher Education 30, n.o 2 (1 de abril de 2016): 117-28. doi:10.5367/ihe.2016.0296.

Nicol, David, Avril Thomson, i Caroline Breslin. «Rethinking feedback practices in higher education: a peer review perspective». Assessment & Evaluation in Higher Education 39, n.o 1 (2014): 102-22. doi:10.1080/02602938.2013.795518.

van den Berg, Ineke, Wilfried Admiraal, i Albert Pilot. «Design principles and outcomes of peer assessment in higher education». Studies in Higher Education 31, n.o 3 (2006): 341 -356. doi:10.1080/03075070600680836.

IMPACTES DE LA INNOVACIÓ EN LA DOCÈNCIA I L'APRENTATGE

Wilson, Michael John, Ming Ming Diao, i Leon Huang. «'I'm not here to learn how to mark someone else's stuff': an investigation of an online peer-to-peer review workshop tool». *Assessment & Evaluation in Higher Education* 40, n.o 1 (2015): 15 -32.